

ע"פ 5778/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
ע"פ 5778/21

לפני:

כבוד השופטת ע' ברון

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית משפט לנוער
בבית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 14.7.2021
(כב' השופט י' עדן) ב-ת"פ 60835-07-19

בשם המבקש:

עו"ד מוחמד רחאל

בשם המשיבה:

עו"ד רחל מטר

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר ורכיב הפיצוי שהושתת על המבקש במסגרת גזר דינו של בית משפט לנוער בבית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 14.7.2021 (השופט י' עדן) ב-ת"פ 60835-07-19, וזאת עד להכרעה בערעור שהוגש על גזר הדין. המבקש, יליד 13.4.2003, הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). על פי כתב האישום המתוקן, ביום 19.7.2019, לאחר דין ודברים שהתפתח בין המבקש, המתלונן ונוספים בעת ששהו בפארק ציבורי, חתך המבקש את המתלונן לאורך קו הלסת באמצעות חפץ חד בכוונה לגרום לו נכות או מום או חבלה חמורה, ולאחר מכן נמלט מן המקום. בכתב האישום צוין כי "למתלונן נגרם נזק בדמות חולשה של העפעפיים התחתונים של עצב הפנים משמאל, עם אבחנה מבדלת לפגיעה בשריר"; ועוד תוארה הפרוצדורה הרפואית שנערכה במתלונן, שכללה בין השאר ביצוע תפרים.

בגין מעשים אלו הוטלו על המבקש מאסר בפועל לתקופה של 15 חודשים בניכוי ימי מעצרו; מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים, שאותו ירצה אם יעבור בתוך שלוש שנים משחרורו עבירות אלימות מסוג פשע; ופיצוי למתלונן בסך 50,000 ש"ח. נקבע כי הפיצוי ישולם בעשרים תשלומים חודשיים, וכי התשלום הראשון ישולם בתוך תשעים יום ממתן גזר הדין. לבקשת בא-כוח המבקש ולאחר שהודיע כי בכוונתו לערער על גזר הדין, קבע בית המשפט המחוזי כי הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בפועל ביום 1.9.2021.

2. בהתאם להחלטתי מיום 23.8.2021 הגישה המשיבה את תגובתה לבקשה, ובה הבהירה כי היא אינה מתנגדת לעיכוב ביצוע עונש המאסר. משכך, ולנוכח תקופת המאסר שהושתה על המערער, אני מורה על עיכוב ביצוע רכיב עונש המאסר בפועל שבגזר הדין עד להכרעה בערעור; ויובהר כי הערבויות וההגבלות החלות על המבקש יוותרו על כנן.

עם זאת, הבקשה לעיכוב רכיב הפיצוי למתלונן נדחת. כידוע, פיצוי לפי סעיף 77 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 נושא מאפיינים אזרחיים מובהקים, ולפיכך בבקשה לעיכוב ביצוע רכיב זה אף אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים (ע"פ 1630/15 גיליון נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (19.4.2015)). הלכה היא כי בית משפט זה לא יורה על עיכוב ביצוע תשלום פיצויים לנפגע העבירה בהיעדר נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת (ע"פ 77/19 עבדל רחמן נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (7.1.2019)); ואולם המבקש לא ציין בבקשתו נסיבות כלשהן המצדיקות את עיכוב ביצוע תשלום הפיצוי. זאת ועוד; השיקולים שיש לשקול במסגרת ההכרעה בבקשה לעיכוב ביצוע רכיב פיצוי למתלונן דומים לאלו הנשקלים בעיכוב ביצוע פסק דין כספי בהליך אזרחי: סיכויי ערעור טובים ומאזן נוחות הנוטה לטובת עיכוב הביצוע (ע"פ 3776/17 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (9.5.2017); ע"פ 3420/15 גודה נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (16.6.2015)). בענייננו המבקש לא התייחס לסיכויי הערעור או למאזן הנוחות בהקשר של רכיב הפיצוי. עוד יצוין כי הגם שהמתלונן צורף כמשיב לערעור הוא לא צורף כמשיב לבקשה לעיכוב ביצוע, וזאת על אף שהיה על המבקש לעשות כן; וכבר נפסק כי די בכך כדי להביא לדחיית הבקשה לעיכוב רכיב הפיצוי (ראו, מני רבים: ע"פ 8587/20 חסון נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (28.2.2021)). מכלל הטעמים האמורים, ובהתחשב בנזק שנגרם למתלונן, אין הצדקה לעיכוב ביצוע רכיב הפיצוי.

3. סוף דבר, הבקשה מתקבלת לעניין עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל, אולם היא נדחית לעניין עיכוב ביצוע רכיב תשלום הפיצוי למתלונן; ויובהר שוב כי הערבויות והתנאים המגבילים שבהם מצוי המבקש יוותרו על כנם.

ניתנה היום, י"ח באלול התשפ"א (26.8.2021).

ש ו פ ט ת